

معاینات درمانگاهی- مشاهدات و تفسیرها

- سؤال از دامدار در رابطه با: مدیریت، جیوه، هرگونه تغییر در رابطه با تنفسی، سن، مرحله آبستنی، شیروواری، تغییرات رفتاری یا حرکتی.
- مشاهده دام بیمار در گله: در حال استراحت، در حال بلند شدن، در حال راه رفتن، یورتمه رفتن، زمان شیردوشی.
- ملاحظه موارد غیرطبیعی در: زمان چرا و رفتارهای اجتماعی- قشر مغز و ساقه مغز، مخچه، نخاع یا اعصاب محیطی، نحوه نگهداری سر- انحراف (به یک طرف، بالا/ پائین) در اختلالات: قشر مغز/ ساقه مغز، کوری یکطرفه، خم شدن سر در اثر ابتلاء گوش میانی، لرزش عضلانی، در ابتلاء مخچه/ مغز میانی- منژیت، اختلالات ساختمانی در داخل مخچه

- مشاهده دام بیمار در اصطبل: در حالت ایستاده، تقارن، مخصوصاً در ناحیه سر، اندازه مردمک از نظر تساوی یا عدم تساوی.
- آزمایش رفلکس‌ها: محافظت از چشم، محرك نوری، از نظر مردمک- آزمایش بستن چشم- آزمایش جلدی
- آزمایش مفاصل و پاها

بیماریهای اختصاصی:

دسته‌بندی بیماریها براساس عامل بیماری، سن و نوع دام و علائم اصلی درمانگاهی احتمالاً مفیدترین روش برای دامپزشکان خواهد بود تا بتوانند به تشخیص افتراقی بیماریهای عصبی پردازند. پر واضح است که بعضی از بیماریها را می‌توان در بیش از یک دسته از این اختلالات قرارداد:

۱- بیماریهای متابولیک:

بیماریهای متابولیک، اختلالات عضوی بیمار است که عمدهاً تغییرات ساختمانی بافت‌های عصبی توان نمی‌شود. این بیماریها ممکن است تنظیم تولید انرژی را برهم زده یا مشخصاً در بافت‌هایی به‌موقع پیوندند که رابطه‌ای با تولید انرژی ندارند.

در بین دامهای اهلی مزرعه‌ای، بیماریهای متابولیک اهمیت ویژه‌ای در گاوهاشی و میش‌های آبستن پیدا می‌کند. در گونه‌های دیگر

تشخیص تفریقی

اختلالات عصبی گاو

قسمت اول

گردآوری و تألیف: دکتر محی الدین نیرومند

مخصوصی از بدن باشد، موارد بیماری مختلف که باید با هم تشخیص تفریقی داده شوند بشدت محدود می‌گردد. با اینحال بعضی از مهمترین بیماریهای حاد عصبی علائم مشترکی از قبیل تغییرات رفتاری، رمیدن، جهش‌های عضلانی، لرزش، هیجان، جنون یا افسردگی، فشار سر به اجسام سخت، کوری حقیقی یا کاذب، عدم تطابق در حرکت و بالاخره زمینگیری با حالت نیستاگموس، حرکات دوچرخه‌ای، برگشت سر بطر عقب و اغماء را نشان خواهند داد. در اینمورد، باید میزان پیشرفت بیماری را مشخص نمود. تشخیص افتراقی بیماریها از نظر بالینی ممکن است علاوه بر توجه بعلل احتمالی بیماری در رابطه با سن و نوع دام مبتلا و عوامل مدیریتی به اطلاعاتی در رابطه با محیط زیست دام نیز نیازمند باشد.

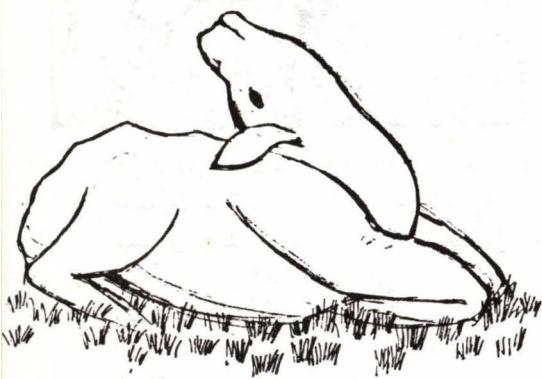
علائم درمانگاهی در بیماریهای عصبی به علائم نیمکره‌های مخ، مخچه، ساقه مغز، قسمت‌های مختلف نخاع شوکی $C_1-C_2-C_3-C_4-S_1-S_2-T_1-T_2$ ، اعصاب عجزی و اعصاب محیطی تقسیم می‌گردد. هر ناحیه آنatomیک علائم درمانگاهی خاصی دارد که معرف اختلال در همان منطقه بخصوص است. البته بسیاری از بیماریهای عصبی گاوها بیش از یک ناحیه را تحت تأثیر قرار می‌دهند. تمام تلاشها باید در جهت تعیین تقارن علائم عصبی بکار گرفته شود.

بیماریهای سیستم عصبی گاوها در سالهای اخیر توجه زیادی را بخود جلب نموده و تشخیص تفریقی آنها خصوصاً پس از مطرح شدن آسفالویاتی اسفنجی شکل گاوان از اهمیت روزافزونی برخوردار شده است. هرچند اغلب اختلالات عصبی به درمان پاسخ نمی‌دهند، تشخیص اتیولوژیک صحیح بیماریهای عصبی برای شناسایی مشکلات گله یا نارسائیهای مدیریتی که در سالهای آتی قابل اصلاح هستند ضروری است. برای تشخیص علل اینگونه اختلالات، آزمایشات بیوشیمیائی و میکروبی مناسبی علاوه بر کالبدگشائی یا معاینات نروپاتولوژیک ممکن است لازم باشد. البته لازم به تذکر نیست که انجام اینگونه آزمایشات مستلزم هزینه و وقت زیادی است. ارزش روشهای آزمایشگاهی زمانی به حداقل خواهد رسید که ماهیت درمانگاهی بیماری و محل (های) احتمالی شروع روند بیماری در بدن بدقت روشن شده و توجه ویژه‌ای در جمع آوری نمونه‌های مناسب برای هیستوپاتولوژی، بیوشیمی و میکروب‌شناسی بعمل آمده باشد. با آزمایشات درمانگاهی می‌توان احتمال اختلالات متابولیکی یا سیستم حرکتی را حذف نموده و مشخص نمود که آیا بیماری عصبی موجود بشکل عمومی بدن را فرآگرفته یا سیستم عصبی مرکزی یا محیطی را در سطح ویژه‌ای مبتلا نموده است. اگر ضایعه متعلق به محل

بیماری نقش دارد. قطع اشتها، استشمام بوی مخصوص استن در تنفس و گاهی در شیر، کوری، دندان قروچه، قفل شدن فکین، گیجی، تلوتو خوردن، کف کردن دهان، خود لیس زنی و جویدن، فشار آوردن و تکیه به مواعن، هیجان، پاسخ به تزریق گلوكز در برخی موارد. اثرات پاتولوژیک بیماری بشکل کبد چرب ظاهر می شود.

ه- مسمومیت نمکی :

که معمولاً در گوساله‌ها اتفاق افتاده و دارای علائمی نظیر بی قراری، ضعف، لرزش عضلانی، تشنج و اغماس است. این بیماری زیاد شایع نیست. خیز مغزی و همولیز از آثار پاتولوژیک مسمومیت ناشی از مصرف آب شور بشمار می رود.



و- اسیدوز متاپولیک :

این بیماری بیشتر در گاوها پروری و گاوها پرتوسید و گوساله‌ها دیده می شود. از علائم آن تسریع تنفس، تاکیکاری یا تپش قلب، ایست فعالیت‌ها و حرکات شکمبه، افزایش فشار خون، اسهال، افسردگی و کاهش آب بدن می باشد. این بیماری، بیماری متداولی است. اثرات پاتولوژیکی بیماری بشکل تورم شکمبه و از دست دادن آب بدن است که پس از بروز لنگش (Laminitis) عارض دام می شود.

ز- نکروز قشر مغز:

احتمالاً بیشتر در نشخوارکنندگان جوانی دیده می شود که از جیره با فیبر پائین استفاده می کنند. از علائم بیماری اسهال، کاهش تحرک، انحراف چشم‌ها از محور خود (Nystagmus)، زمینگیری (Recumbency)، کوری، حرکت گوشها، کشیدگی سر به طرف عقب (Opis-

موضعی کرازی شکل است که منتهی به زمینگیری و خواهیدن دام روی جناغ سینه، گشاد شدن مردمک چشم (میدریاز)، زمینگیری روی یکطرف، از بین رفتن حس دام، اغماء و مرگ می گردد. از نظر آسیب‌شناسی اختلال خاصی در بدن مشهود نیست.

ب- کراز حمل و نقل (Transit tetany) :

بیماری در تمام سنین در دامها دیده می شود به ویژه در گاوها آبستن در آب و هوای گرم که در اثر یک سفر طولانی خسته شده باشد. از علائم بیماری تحریک، ناآرامی، ضعف، گیجی، عدم تعادل در راه رفتن، فلنج ناقص قسمت خلفی دام، انقباض عضلانی، کف کردن دهان، قفل شدن فکین، بالا و پائین رفتن درجه حرارت، بی اشتها و گاهی کاهش آن، استشمام بوی استن از هوای تنفسی و معمولاً پاسخ سرعی به تزریق کلسیم یا مخلوط Ca و Mg می باشد. این بیماری نیز اثر پاتولوژیکی روی دام ندارد.

ج- تنانی ناشی از کاهش منیزیم خون:

تنانی هیپومنیزیمیک در گاوها تازه زایمان کرده و شیروار و همچنین در گوساله‌های تغذیه شده از علوفه خیس که کود سنگینی داده شده باشد، دیده می شود. گوساله‌های نگهداری شده در اصطبل نیز که تماماً از شیر تغذیه کرده باشند دچار چنین بیماری ای می شوند. این بیماری کراز نمای علفی نیز می نامند.

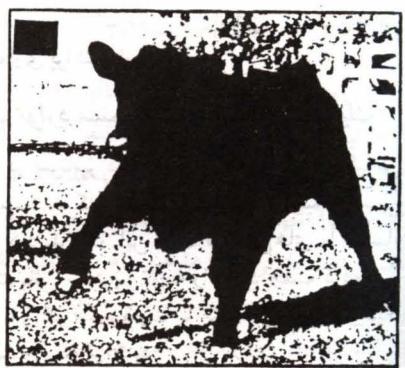
از علائم آن عبارتند از: عدم تغذیه در موارد حاد، هوشیاری کامل دام و تحریک پذیری، انقباض عضلانی، کشیدگی گوشها، امکان تلوتو خوردن و پیدایش جنون آنی، بروز حملات تشنجی، ریش بزاق و دندان قروچه و کف کردن دهان، گشاد شدن مردمک چشم، دست و پا زدن، گاهی کشیده شدن سر به طرف عقب، غیرموثر بودن درمان و مرگ در اثر ابتلاء، سختی عضلات گردن. اثرات پاتولوژیکی بیماری بشکل نکروز توبولهای کلیوی در گوساله‌ها ظاهر خواهد شد.

د- کتونز:

استونمی یا کتونز گاو بیماری گاوها شیروار است که با علائم عصبی، کاهش وزن بدن، کاهش تولید شیر و ظهور مواد کتونی در ادرار و شیر مشخص می گردد. البته کمبود انرژی غذا و محرومیت غذائی نیز بخوبی در زمینه سازی این

دامی این بیماریها بشکل پراکنده بچشم می خورد. گاوها شیری پرتوسید همواره در معرض ابتلا به اینگونه اختلالات بوده و اصلاح نزد و تغذیه گاوها شیری برای تولید بالاتر از نظر سبب‌شناسی به اینگونه بیماریها متابولیسمی مربوط برمی گردد. در گاوها شیری، وقوع بیماریها متابولیک از زمان گوالمالزائی با اوج شیردهی به بالاترین حد خود رسیده و حساسیت گاوها بنظر می رسد در رابطه با تحرك بیش از اندازه مایعات، املاح و مواد آلسی محلول در اوایل شیرواری باشد. با این سرعت زیاد تبادل آب، سدیم، کلسیم، منیزیم، کلریدها و فسفاتها و تغییر ناگهانی در ترشح آنها به شیر یا جذب آنها بعلت تغییر در مصرف، هضم یا جذب، ممکن است اتفاقات و تغییرات محربي در محیط داخل بدن دامها بوقوع پوندد. به هر حال تأیید تشخیص بالینی در چنین مواردی بستگی به انجام آزمایشات بیوشیمیائی از نمونه‌های سرمی یا پلاسمائی از دام زنده دارد. اگر آزمایشات گلوكز و فسفر را نیز می خواهید انجام دهید، باید نمونه خون دارای ماده ضدانعقاد همراه با فلورید اکسالات نیز تهیه گردد.

الف- تب شیر یا پارزی زایمانی (هیپوکلسیمی) علت اصلی بیماری تا بحال ناشناخته مانده، آنچه که پیش و بعد از بروز نشانه‌های بیماری قابل جستجوست، کاهش عیار سرم خون (هیپوکلسیمی) می باشد. البته نباید هیپوکلسیم را با کمبود کلسیم اشتباه کرد، چون کمبود کلسیم و عوارض ناشی از آن منشاء تغذیه‌ای داشته در حالیکه هیپوکلسیمی از اختلال در متابولیسم کلسیم حاصل می شود. و در همین رابطه باید گفت که تمام نشانه‌های تب شیر با توجه به متابولیسم کلسیم در بدن قابل توجیه است. از علائم بیماری تحریکات اولیه، اسپاسم‌های



د- سلتیوم:

۱- شکل خاد: در مسمومیت خاد نارسالی تنفسی، افزایش تپش قلب (Tachycardia)، اسهال، کوری ظاهری، فشار سر به اجسام، احتقان و نکروز کبد، مرکز کلیه^۳ مخاط شیردان و روده و عضله قلب وجود خواهد داشت. همچنین ایدم یا خیز ریوی دیده می شود. آسیب های عصبی خاصی در این مسمومیت گزارش نشده است.

۲- شکل مزمن: کسالت، لاغری، گنده خواری (Pica)، سختی عضلات و لنگش، سیروز، فیروز قلبی و سائیدگی سطوح مفصلی، احتمالاً آسیب مغزی (Encephalopathy) متعاقب آسیب کبدی بطور ثانویه و بشکل تلو تلو خوردن کورکرانه اتفاق می افتد. موارد خاد بیماری غیرمتداول است.

ه- مسمومیت با نمک:

استفراغ، اسهال مخاطی، درد شکم، کوری، عدم تطابق در حرکت و کنار هم گذاشتن بُخلقها از علائم مسمومیت با نمک است. ورم معدی روده ای در این مسمومیت وجود داشته و اگر برای مدتی در چنین حالتی محدودیت در مصرف آب وجود داشته باشد، ورم مغز و نرم شدگی قشر مغز عارض دام خواهد شد. این بیماری زیاد شایع نیست.

و- مسمومیت با سموم ارگانوفسفره و کارباماتها: سیلان بزاق، افزایش حرکات دودی روده (Peristalsis) و اسهال، میوز (تنگ مردمک)، کاهش ضربان قلب (Bradycardia)، لرزش عضلانی، تسانی و تعریق منتهی به خواب آلودگی، عدم تعادل، تشنج و اغماء از علائم این مسمومیت است. استحاله دیستوپر و گزیمال اعصاب محیطی و نخاعی در این مسمومیت وجود دارد. علائم نظری نشانه های ممانعت از آنزیم کلین استراز است. شیوع بیماری پراکنده است.

۳- موارد مسمومیت با منشاء بیولوژیک: در سرتاسر دنیا تعداد زیادی از سموم گیاهی هستند که باعث افزایش علائم عصبی می گردند. در این میان توکسین های با منشاء باکتریائی بیشترین توجه را بخود جلب کرده اند. مواردی از مسمومیت با منشاء بیولوژیک ذیلاً توضیح داده می شود.

ب- بدیهی است که تأیید تشخیص مسمومیت با یک سم اختصاصی نیاز به آزمایش شیمیائی دارد. نمونه های (حدود ۵۰ گرمی) مورد مشکوک، محتويات شیردان، کبد، کلیه و ادرار باید در ظروف عاری از مواد شیمیائی جمع آوری شده و در ۲۰- درجه سانتی گراد مناسب با آنالیز موردنظر منجمد شود. اگر احتمال بروز تردید یا مشکل دیگری در رابطه با نمونه ها وجود دارد، مقدار آنرا دو برابر تهیه کنید.

الف- سُرب:

اثرات عمده مسمومیت با سُرب عبارتند از: ۱- شکل خاد: بیوست، توقف حرکات شکمیه، لرزش عضلانی، حساسیت مفرط، کم خونی، کوری، تمایل به زمینگیری، عدم تعادل و تشنج. آسیب مغزی با احتقان مویرگی و وریدی، ورم مغزی، نکروز و نرم شدگی لایه های مغز، خصوصاً در رأس برجستگی های دایره ای شکل مغز، برجستگی های قدامی و در بعضی از هسته های ساقه مغزی دیده می شود. در بعضی از موارد بیماری، گنجیدگی های ترشی گزا (Acid fast) در سلولهای بافت پوششی کلیه بچشم می خورد. ۲- شکل مزمن: لاغری، کوری، راه رفتن بی هدف، عدم تعادل و فلنج شدگی توان با آسیب اعصاب محیطی (Peripheral Neuropathy). این نوع مسمومیت متداول است.

ب- آرسنیک دی بوتیل تین دیلورات:

از علائم این مسمومیت می توان به لرزش عضلانی، درد شکم، اسهال، کوری، عدم تطابق در حرکت، تشنج و اغماء اشاره کرد. همچنین پرخونی شدید مخاط دستگاه گوارش، تغیرات استحاله ای کبد، کلیه، عضله قلب و اعصاب بینائی و محیطی از عوارض این مسمومیت خواهد بود. خیز مغزی و وجود خونریزی های سرسوزنی و موارد پراکنده شیوع بیماری از ویژگی های دیگر آن محسوب می گردد.

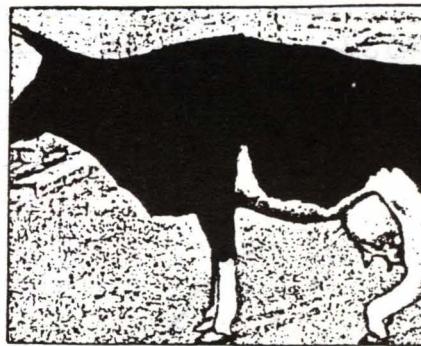
ج- ترکیبات جیوه:

علائمی که بدنیال مسمومیت دامها با این ماده دیده می شود، تورم زبان، ورم معده و روده توان با اسهال، عدم تطابق در حرکت، لرزش خودبخودی عضلات، حساسیت مفرط، کوری و تشنج می باشد. تخریب سلولهای دانه دار مغز و نکروز وسیع نرونها، نرونوفاژی و گلیوز توان با نفروز نیز دیده می شود. بیماری دارای شیوع پراکنده است.

و- تشنج اندام انتهائی است. این بیماری شایع است. نرم شدگی قسمت خاکستری مغز (Polio-encephalomalacia) نیز از اثرات پاتولوژیکی این بیماری است.

ح- کمبود ویتامین A:

گوساله های ۳ تا ۶ ماهه ای که از علوفه انباری با گیفیت پائین استفاده نموده یا برای پیشگیری از نفع روغن معدنی خورانده شده باشند، بیشتر به کمبود ویتامین A مبتلا می شوند. شب کوری،



بیرون زدگی چشم ها (Xerophthalmia)، خونریزی مشیمیه، سنکوب، تشنج وفلجی. شیوع موارد بیماری پراکنده است. از اثرات پاتولوژیک بیماری شاخی شدن قرنیه، خیز مغزی، فشار به ریشه های عصبی کاسه سر و نخاع می باشد.

ط- کاهش عیار قند خون یا هیپوگلایسمی:

اینحالت نیز در گوساله ای نوزاد اتفاق افتاده و با لرزش، کاهش قدرت مکش سر پستانک، تشنجات کلونیک، اگما و مرگ مشخص می شود. این بیماری شیوع دارد. از اثرات پاتولوژیک آن می توان به کاهش ذخائر چربی بدن اشاره کرد.

۲- مسمومیت با مواد شیمیایی:

مسمومیت با مواد شیمیائی بدیل کنجکاوی زیاد گاوها، اشتها قابل توجه آنها و عادت غیرانتخابی در تغذیه غیرمتداول نیست. میزان مواد بالقوه سمی در محیط زندگی گاوها قبل توجه است. از طرف دیگر، تغذیه از مواد دانه ای کپک زده یا مواد غذایی مخلوط شده با حشره کشها، قارچ کشها یا علف کشها، بالا بودن اتفاقی دوز عناصر کمیاب یا داروها همه و همه خطرات بیشتری را برای دامها بوجود خواهد آورد. جنبه های کلی بعضی از سموم شیمیائی بشکل زیر ارائه می گردد.

۱) آندوتوكسین های باکتریایی:

الف- انتروتوكسینی (Cl. perfringens Type D): مسمومیت های تحت حد موجب سیلان براق، درد شکم و اسهال و هیجان گشته و بدنبال آن افسردگی، فشار سر به اجسام سخت، زمینگیری، حرکات پا دوچرخه ای، برگشت سر بطرف عقب و اغماء عارض دام می شود. خونریزی های قشر کلیه و خونریزی های متقارن و نرم شدگی جسم سفید مغز (اسفالومالاسی متقارن کانتونی) نیز دیده می شود. این بیماری در گاوها نادر است! .

ب- کراز (Cl. tetani):

موارد پراکنده بیماری ممکن است در گاوها نیز که از جیره حاوی مواد فیبری بسیار سفت و خشی استفاده می کنند دیده شود. این ارگانیسم در جراحات موجود در دستگاه گوارش تکثیر می یابد. سفتی کل عضلات، لرزش عضلانی، قفل شدن فکها، بروز زدگی پلک سوم چشم، افزایش حساسیت و اسپاسم، جدا گذاشتن پاها از همدیگر، نفع، تشنجات کرازی، برگشتن سر بطرف عقب و فلنج تنفسی از عوارض دیگر بیماری است. هیچگونه تغییرات پاتولوژیکی ویژه ای روی لاشه باقی نمی ماند.

ج- بوتولیسم (Cl. botulinum):

ارگانیسم در مواد غذایی فاسد شده با منشاء دامی تکثیر پیدا می کند. موارد شیوع خطناک این بیماری در تغذیه از مواد زائد طیور به چشم می خورد. توکسین این میکروب باعث فلنج پیشرونده همراه با اشکال در بلع و زمینگیری می شود. تنفس دام در مراحل اخیر بیماری شکمی می شود. هیچگونه تغییرات پاتولوژیکی خاصی بر روی دام باقی نمی ماند. *

منابع:

- ۱- تقی پور بازرگانی، تقی، تپ شیر، جزو درسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران- ۱۳۶۴.
- ۲- تقی پور بازرگانی، تقی، کنوز در گاوها، جزو درسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران- ۱۳۶۴.

3- D.C. Blood, O.M. Radostits & J.A. Henderson, «Veterinary Medicine», Baillier Tindall.

4- Jimmy L.H oward, «current Veterinary Therapy» W.B. Saunders Company.

5- Richard Barlow, Differential diagnosis of bovine neurological disorders, In Practic 1989, PP 64-68.

6- The Merck Veterinary Manual, Sixth edition, 1986.

ج- سرخس نر (Dryopteris felix-mas)

از علائم مسمومیت با این گیاه، خواب آسودگی، لنگش و کوری است که ممکن است دائمی شود. عصب بنائی در این مسمومیت دچار دز نرسانس می شود. این بیماری نیز شیوع پراکنده ای دارد.

د- چجم (Lolium perenne):

نمونه های سمی بذر چجم حاوی قارچ آندوفینی (گونه های پنی سیلیوم) می باشد. اسپاسم های کرازی و سفتی در حرکت در این بیماری مشهود است. اگر طول دوره مسمومیت طولانی شود، کروماتین سلولهای پورکتر مخچه لیزه شده و نواحی متورمی در آکسونها بوجود می آید. این بیماری در نیوزیلند شایع است.

ه- سنکو (Senecio Jacobaea) Ragwort:

اثرات مزمن بیماری که هفته های یا ماه های پس از مصرف گیاه عارض دام می شود مشتمل بر فشار سر به اجسام سخت، کوری ظاهری، اختلال در هوشیاری و آگاهی از محیط، افسردگی یا جنون، عدم تعادل و تشنج است. آب آوردگی شکم، خیز در قسمت بطئی سینه، نکرroz پارانشیم کبدی، سیروزومگالوسیتوز (افزایش گلبولهای بسیار بزرگ قرمز خون)، اسفنجی شدن ماده سفید سیستم عصبی مرکزی و انسفالوپاتی هپاتیک نیز از عوارض این مسمومیت است. موارد مسمومیت بیماری خصوصاً وقتی این علف به علوفه مصرفی آمیخته شده باشد پراکنده خواهد بود.



تعداد بسیار محدودی از مسمومیت های لیست شده تغییرات نور و پاتولوژیک مشخصی را ایجاد می کنند بنابراین برای کمک به تشخیص درمانگاهی باید بفکر آسیب شناسی امعاء و احتشام و شناسایی مواد مخصوص گیاهی در محتویات شکم به یا مثلاً توکسین کلستریدیوم پروفنز انس تیپ D در محتویات روده افتاد. تأیید تشخیص بوتولیسم اشکالات خاصی را در بردارد. گاهی توکسین را می توان در مایع فیلتر شده محتویات روده نشان داد ولی عمدها تأیید شناسایی منبع بالقوه آن در فاسد شدن مواد آلی و بوجود آمدن مجده بیماری در موش دارد. تأیید پس از مرگ کراز بسیار مشکل بوده و همچون بوتولیسم، علائم درمانگاهی آن است که اختصاصی است. از نظر کالبدشکافی کراز را فقط می توان از مسمومیت با استریکنین تشخیص تفریقی داد که تشخیص مسمومیت اخیر با آزمایش محتویات دستگاه گوارش امکان پذیر است.

۱) گیاهان:

الف- ارگو یا چاودار (Claviceps purpurea):

بسیاری از گونه های غلات و گیاهان علوفه ای می توانند با کلاوه سپس پورپورا آلوده شوند. مسمومیت حاد با این گیاه موجب افسردگی، تشنجات گذرا، لنگش و زمین خوردن، کوری ناپایدار، حملات اپیلپسی فرم، فلنجی و اغماء می گردد. اسپاسم های عروقی منجر به ترومبوز و بروز انفارکتوس از بسیاری از بافت ها و گانگرن اندامهای انتهائی در موارد مزمن بیماری می گردد ولی نروپاتولوژی خاصی تاکنون گزارش نشده است. شیوع این بیماری پراکنده است.

ب- شجرة النحل (L. anagyroides) (Laburnum)

و شوکران (Conium maculatum):

هردو این گیاهان حاوی الکالوئیدهای شبیه نیکوتین است. تسريع حرکات تنفسی، سیلان براق و هیجان و بدنبال آن ضعف، عدم تطابق در حرکت، خواب آسودگی یا تشنج درنتیجه مسمومیت با این مواد عارض دام می شود. موارد شیوع بیماری پراکنده بوده و هیچگونه آثار پاتولوژیک در روی لاشه باقی نمی ماند.